

Ut in confessiōne veræ sempiternaeque Deitātis, et in persōnis proprietas, et in essēntia únitas, et in maiestáte adorétur æquálitas. Quam laudant Angeli atque Archángeli, Chérubim quoque ac Séraphim: qui non cessant clamáre cotidie, una voce dicētes: Sanctus.

Communió

Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus: beátus vir, qui sperat in eo. (Ps 33:9)

1. Benedícám Dóminum in omni témpore, semper laus ejus in ore meo.
2. In Dómino gloriábitur ánima mea, áudiant mansuéti et læténtur.
3. Magnificáte Dóminum mecum, et exaltémus nomen ejus in idípsum.
4. Exquisívi Dóminum, et exaudivit me et ex ómnibus terróribus meis erípuit me.

Postcommunió

Sit nobis, Dómine, reparátio mentis et córporis cæléste mystérium: ut, cuius exséquimur cultum, sentiámus efféctum.

ir amžiną Dievystę, būtų šlovinamas ir Asmenų skirtingumas, ir jų prigimties vienumas, ir jų lygus didingumas. Jį garbina Angelai ir Arkangelai, Cherubinai ir Serafimai; kasdien nepaliauja garsiai šlovinti, vienu balsu tardami: Šventas.

KOMUNIJA

Paskanaukite ir pamatykite, koks saldus yra Viešpats; palaimintas vyras, kuris juo viliasi. (Ps 33:9)

1. Visuomet Viešpatį garbinsiu, jo šlovė nuolat bus man ant lūpų.
2. Aš didžiuojuosi Viešpačiu, – kuklieji girdės ir džiaugsis.
3. Skelbkite su manimi Viešpaties didybę, aukštinkime jo vardą drauge!
4. Kreipiausi į Viešpatį, ir jis man atsakė; mane jis išgelbėjo iš visų mano baimių.

POSTKOMUNIJA

Viešpatie, tegu dangiškasis slėpinys mums būna sielos bei kūno išgydymu, idant jaustume poveikį To, kurį garbiname.

Proprium Missæ

DOMINICA VIII POST PENTECOSTEN VIII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ

Introitus

Suscépi-mus, Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui: secúndum nomen tuum, Deus, ita et laus tua in fines terræ: iustítia plena est dēxtera tua. Ps. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis: in civitate Dei nostri, in monte sancto eius. (Ps 47:10-11; Ps 47:2)

Collecta

Largíre nobis, quaesumus, Dómine, semper spíritum cogitándi quæ recta sunt, propítius et agéndi: ut, qui sine te esse non póssumus, secúndum te vívere valeámus.

Epístola

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Romános (Rom 8:12-17)

Fratres: Debitóres sumus non carni, ut secúndum carnem vivámus. Si enim secúndum carnem vixeritis, moriémini: si autem spírítu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicúmque enim spírítu Dei aguntur, ii sunt filii Dei. Non enim accepístis spíritum servitútis íterum in timóre, sed accepístis spíritum adoptiōnis filiórū, in quo clamámus: Abba - Pater. - Ipse enim Spíritus testimónium reddit spírítui nostro,

INTROITAS

Priémème, Dieve, Tavo gailestingumą vidury Tavo šventovės; kaip Tavasis vardas, Dieve, taip ir Tavo gyrius – iki pat žemės pakraščių; teisingumo yra pilna tavo dešinioji.

Ps. Didis Viešpats ir didžiai šlovintinas mūsų Dievo mieste, jo šventajame kalne. (Ps 47:10-11; Ps 47:2)

KOLEKTA

Meldžiame, Viešpatie, dosniai ir maloningai dovanok dvasią visada mąstyti ir daryti tai, kas teisu, kad mes, kurie be tavęs negalime būti, pagal tavąją valią gyventume.

EPISTOLĖ

Skaitinys iš šv. Apaštalo Pauliaus laiško Romiečiams (Rom 8:12-17)

Broliai: mes nesame skolingi kūnui, kad gyventume pagal kūną. Jei jūs gyvenate pagal kūną - mirsite. Bet jei dvasia marinate kūniškus darbus gyvensite. Visi, vedami Dievo Dvasios, yra Dievo vaikai. Jūs gi gavote ne vergystės dvasią, kad vėl bijotumėte, bet gavote įsūnystės Dvasią, kuria šaukiame: "Aba, Tėve!" Pati Dvasia liudija mūsų dvasiai, kad esame Dievo vaikai. O jei esame vaikai, tai ir paveldėtojai. Dievo

quod sumus filii Dei. Si autem filii, et heredes: heredes quidem Dei, coheredes autem Christi.

Graduale

Esto mihi in Deum protectorem, et in locum refugii, ut salvum me facias.

V. Deus, in te speravi: Domine, non confundar in aeternum. (Ps 30:3; Ps 70:1)

Alleluia

Alleluia, alleluia.

V. Magnus Dominus, et laudabilis valde, in civitate Dei nostri, in monte sancto eius. Alleluia. (Ps 47:2)

Evangelium

Sequentia sancti Evangelii secundum Lucam (Luc 16:1-9)

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis parabola hanc: Homo quidam erat dives, qui habebat villicum: et hic diffamatus est apud illum, quasi dissipasset bona ipsius. Et vocavit illum et ait illi: Quid hoc audio de te? redde rationem villicationis tuae: iam enim non poteris villicare. Ait autem villicus intra se: Quid faciam, quia dominus meus aufert a me villicationem? fodere non valeo, mendicare erubesco. Scio, quid faciam, ut, cum motus fuero a villicatione, recipiant me in domos suas. Convocatis itaque singulis debitoribus domini sui, dicebat primo: Quantum debes domino meo? At ille dixit: Centum cados olei. Dixitque illi: Accipe cautionem tuam: et sede cito, scribe quinquaginta. Deinde alii dixit: Tu vero

paveldetojai ir Kristaus bendrapaveldetojai, jeigu tik su Juo kenčiame, kad su Juo būtume pašlovinti.

GRADUALAS

Būk man Dievas globėjas ir prieglobsčio vieta, kad mane išganytum.

V. Dieve, tavimi vyliausi; Viešpatie, tegu nebūsiu sugėdintas per amžius. (Ps 30:3; Ps 70:1)

ALELIUJA

Aleliuja, aleliuja.

V. Didis Viešpats ir didžiai šlovintinas mūsų Dievo mieste, jo šventajame kalne. Aleliuja. (Ps 47:2)

EVANGELIJA

Šventosios Evangelijos pagal Luką tęsinys (Lk 16:1-9)

Anuo metu: Jėzus pasakė savo mokiniams šį palyginimą: Buvo vienas turtingas žmogus ir turėjo ūkvedį. Tas buvo jam apskūstas, esą eikvojęs jo turtą. Tuomet, pasišaukęs jį, šeimininkas pasakė: 'Ką aš girdžiu apie tave šnekant? Duok savo ūkvedžiavimo apyskaitą, nes daugiau nebegalėsi būti ūkvedžiu'. O ūkvedys tarė sau: 'Ką veiksiu, kad šeimininkas atima iš manęs ūkvedžiavimą? Kasti neįstengiu, o elgetauti - gėda. Žinau, ką daryti, kad žmonės mane priimtų į savo namus, kai būsiu atleistas iš tarnybos'. Jis pasikvietė po vieną savo šeimininko skolininkus ir klausė pirmąjį: 'Kiek esi skolingas mano šeimininkui?' Šis atsakė: 'Šimtą statinių aliejaus'. Tada jis tarė: 'Imk savo skolos raštą, sėsk ir tuoj

quantum debes? Qui ait: Centum coros tritici. Ait illi: Accipe litteras tuas, et scribe octoginta. Et laudavit dominus villicum iniquitatis, quia prudenter fecisset: quia filii huius saeculi prudentiores filiis lucis in generatione sua sunt. Et ego vobis dico: facite vobis amicos de mammona iniquitatis: ut, cum defeceritis, recipiant vos in aeterna tabernacula.

Offertorium

Populum humilem salvum facies, Domine, et oculos superborum humiliabis: quoniam quis Deus praeter te, Domine? (Ps 17:28; 17:32)

Secreta

Suscipe, quaesumus, Domine, munera, quae tibi de tua largitate deferrimus: ut haec sacrosancta mysteria, gratiae tuae operante virtute, et praesentis vitae nos conversatione sanctificent, et ad gaudia sempiterna perducant.

Præfatio de ss. Trinitate

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare, nos tibi semper et ubique gratias agere: Domine sancte, Pater omnipotens, aeterno Deus: Qui cum unigenito Filio tuo et Spiritu Sancto unus es Deus, unus es Dominus: non in unius singularitate personæ, sed in unius Trinitate substantiæ. Quod enim de tua gloria, revelante te, credimus, hoc de Filio tuo, hoc de Spiritu Sancto sine differentia discretionis sentimus.

pat rašyk: penkiasdešimt'. Paskui klausė kitą: 'O kiek tu skolingas?' Anas atsakė: 'Šimtą saikų kviečių'. Jis tarė: 'Imk skolos raštą ir rašyk: aštuoniasdešimt'. Šeimininkas pagyrė neteisųj ūkvedį, kad jis gudriai pasiėlgė. Šio pasaulio vaikai sumanesni tarp savųjų negu šviesos vaikai". "Ir Aš jums sakau: darykitės bičiulių neteisiosios Mamonos dėka, kad, jūsų galui atėjus, jie priimtų jus į amžinuosius namus.

OFERTORIUMAS

Nusižeminusių tautą išganysi, Viešpatie, ir išpuikėlių akis pažeminsi; nes kas be tavęs yra Dievas, Viešpatie? (Ps 17:28; 17:32)

SEKRETA

Meldžiamė, Viešpatie: priimk dovanas, kurias Tau iš Tavojo dosnumo aukojame, kad šios didžiai šventos paslaptys per Tavo malonės galybę mus ir dabartinio gyvenimo vyksmui pašvęstų, ir į amžinuosius džiaugsmus atvestų.

ŠVČ. TREJYBĖS PREFACIJA

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, visur ir visada Tau dėkoti, šventas Viešpatie, visagali Tėve, amžinasis Dieve, kuris su vienatiniu tavo Sūnumi ir Šventąja Dvasia esi vienas Dievas ir vienas Viešpats – nėra tai Asmens vienumas, bet vienos prigimties Trejybė. Juk tai, ką per tavąjį apreiškimą apie tavo garbę tikime, be jokio skirtumo pripažįstame Sūnui ir Šventajai Dvasiai, kad, išpažįstant tikrą